

Ve de la pàgina anterior

dint amb l'enfrontament, alguns militants del PSC posen sobre la taula de possibilitat de formar un nou partit. Divendres, el mateix Balmón va ironitzar que una escissió de l'ala catalanista del PSC produiria un «partit de caps», en al·lusió als que suposadament el promouen: tots, o gairebé tots, exconsellers en temps del tripartit.

GIRS DE POSICIÓ // El temps transcorregut permet el repòs de les posicions. Així, per exemple, va passar entre els firmants de l'article publicat per EL PERIÓDICO dissabte: el portaveu del PSC i diputat al Parlament, Jaume Collboni; el primer secretari a la província de Girona i diputat, Juli Fernández, i l'exconseller i diputat Xavier Sabaté. Si la interpretació que es va fer del seu article va ser de

Els autors de l'article en suport a la no expulsió dels crítics matisen que és la direcció qui decideix

suport a la continuïtat dels discòls al partit, ahir van precisar la seva posició. Van assenyalar que serà la direcció qui decideixi el futur dels tres crítics. Juli Fernández, a més, va asseverar que en el text firmat 48 hores abans, ell només analitzava el «projecte social» del PSC «en general» i va lamentar el que considera una «manipulació» de les seves manifestacions per part de l'«entorn» dels tres protagonistes.

I és que Geli, poc abans, no només havia mantingut el desafiament sinó que va proposar abordar la polèmica en un «comitè de crisi» en l'executiva del 27 de gener. L'exconsellera va assegurar que hi havia molts dirigents disposats a debatre sobre la qüestió, en referència, precisament, als autors de l'article. ≡

Avui comença la inscripció de candidatures per a les primàries obertes del PSC de Barcelona. He decidit formalitzar (aquest mateix matí) la meua participació després que anunciés, fa tres setmanes, la meua determinació a presentar-me a aquest procés de regeneració democràtica. Al llarg d'aquests dies, i en particular l'última setmana, el PSC ha mostrat totes les seves limitacions actuals per comprendre i entendre els profunds canvis que s'han experimentat en la societat catalana. Lluny queda la idea que el PSC era el partit que s'assemblava més a Catalunya. Ara el PSC gairebé no s'assembla ni a si mateix: ni al que era o el que representava, ni tampoc al que es necessita per continuar servint els interessos de la majoria del país en la defensa de la justícia social i de la nació. ¿Hem tocat fons?

Les primàries obertes de Barcelona arriben, doncs, en ple desconcert dels nostres exhaustos electors, i en una profunda crisi d'una obsoleta cultura política que confon autoritat amb jerarquia. El trencament sembla inevitable. L'actual direcció està convençuda que sobren talents, veus i pluralitats. I ha passat a una ofensiva de descrèdit personal: les acusacions sobre suposats interessos espuris dels que van votar diferent –però coherentment– de la majoria del grup parlamentari socialista al Parlament de Catalunya, són intolerables. Per a un socialista, i per a un demòcrata. El PSC es pot convertir en un partit estèril i buit. On les veus dels seus dirigents més miops es converteixen en l'únic eco ensordidor que substitueixi el que abans havien estat diàlegs fructífers, idees renovadores i lideratges plurals. Un partit cada vegada més petit pel que fa a mida, representació i estatura política. Tan petit com és la seva curta visió estratègica i política.

Tribuna

Laia Bonet

CANDIDATA A LES PRIMÀRIES DEL PSC

¿Primàries? ¡Més que mai!

►► Urna a Sant Martí, en les passades primàries de Barcelona, el 2011.

En aquest context, el repte de les primàries obertes, i l'elecció de la nostra candidatura a través de la participació de militants i ciutadans, es planteja com un triple combat: canviar el PSC, generar una nova cultura política de profunda renovació democràtica, i construir una alternativa a l'actual govern conservador de **Xavier Trias**, a partir d'un procés de revitalització i reconstrucció de l'espai progressista i d'esquerres. Un vot i... tres reptes. Un triple desafiament. Ja són inseparables, i simultanis, els objectius necessaris: liderar la candidatura i

liderar el PSC, per poder contribuir a crear les majories de canvi que Barcelona i Catalunya necessiten.

Treballa des de fa uns quants mesos, juntament amb nombroses xarxes i grups de suport molt plurals i transversals, els pilars de la nostra candidatura. Crec, sincerament, que puc sumar més dins i fora del PSC (abans i després de les primàries), amb un projecte polític que fa de les pràctiques, les formes i els estils alguna cosa més que la seva carta de presentació. Són el reflex d'una manera d'entendre la política i m'atreveria a dir que fins i

tot la vida. Hi ha esperança i il·lusió, malgrat el desànim i la frustració que senten molts militants, simpatitzants i votants, per la situació actual. Tenim intenció de presentar una batalla política en positiu, amb energia i bones maneres. Per encomanar optimisme i esperança. Per convidar a participar en aquest procés com més persones millor. Prefereixo perdre amb una gran participació, que guanyar comptant els vots com quan comptem delegats per a un congrés. Però podem guanyar. Hi ha ganes de canvi profund davant de les inèrcies i els arranjaments cosmètics.

Un altre PSC

Barcelona es mereix un altre govern progressista. Un nou cicle polític. No el podem aconseguir sense un altre PSC. Ara toca aquest desafiament, i després tindrem tot un any per construir el Compromís per Barcelona: la gran aliança de propostes, idees i persones per governar la ciutat i posar en el centre de les nostres prioritats una agenda transformadora i la lluita contra les creixents i inassumibles desigualtats socials i econòmiques que esquerden i deterioren la nostra ciutat. Les diferències de renda entre els barris que més tenen i els més desafavorits són de 7 a 1. L'esperança i qualitat de vida varia fins a vuit anys més o menys segons on visquis i quines condicions socioeconòmiques tinguis. Insostenible.

Vénen setmanes apassionants, malgrat el descrèdit de la política i del PSC, en particular. Quan parles de primàries es produeixen breus però reals moments d'interès, atenció i esperança entre les moltes persones amb les quals he parlat, i he escoltat preferentment. Treballarem a fons perquè el 5 d'abril (data de la segona volta d'aquestes primàries) la primavera socialista sigui una realitat. Hi ha alternativa: al PSC i a la ciutat de Barcelona. En la política i en l'esquerra. Treballem per aconseguir-ho. Amb respecte i humilitat, sí, però amb tota l'ambició. ≡

Monarch

Descomptes addicionals!

Visita el Regne Unit aquest any nou

Amb milers de seients a partir de 34.99€ Reserva ara Monarch.cat

Rebaixes

Rebaixes

S'apliquen termes i condicions